

شهیدان

که از خوتنان زنده آرمان ما
چراغ شب رنج و زندانمان

شهیدان ، شهیدان ، شهیدان ما
به میدان تیر شعله ور نامتان

درود! بر تو ای جاودان درود
که با خون خود خوانده ای این سرود
« به فردای ما،
زپیکارما،
نماند به جا از ستم ها نشان
به پایان رسد رنج زحمتکشان »

که با یادتان زنده آرمان ما
بر آن نقشی از پتک و سندان ما

شهیدان ، شهیدان ، شهیدان ما
شد از خوتنان پرچمی سرخگون

درود! بر تو ای جاودان درود
که با خون خود خوانده ای این سرود
« به فردای ما،
زپیکارما،
نماند به جا از ستم ها نشان
به پایان رسد رنج زحمتکشان »

یاد یاران

دارد از پتک کارگر نشان
توده ها را دهیم سازمان
کارگر تکیه بر بازوan
حمله ور بر صف دشمنان

گشته بر پا کنون پرچم ما
یاد یاران کنیم زنده در جان
یکصف و یکصدا بزرگر با
بذر سرخش بپاشد به هر جا

نغمه در نغمه از خونشان
رنگ دیگر شود این جهان

از شهیدان، گشته میدان
زنده گردد، یاد یاران،

ارتش کار، رزم و پیکار می کند بهر آزادیش
می گشاید، راه خود را سوی فردای پر شادیش

بازوan حلقه در بازوan
غرق اختر شده آسمان
رنج و زحمت به هر جا رها
در گلو های خونین مان

مشت ما متخد گشته با هم
تابد اکنون نام یاران
خلق ایران شود از ستمها
 بشکفده، گل دهد نغمه ما

می کشد گرد ما او حصار
باشد این رسم سرمایه دار

تیر دشمن می درد تن،
بند و زندان، تیر و میدان،

مشت یاران دشمنان را پوزه در خاک و خون می کشد
هر که طوفان را به زندان درکشد عاقبت این سزاست
(تکرار شود)

علیه سازش

(۲) چو بیند بهرجا تب انقلاب
(۲) که پنهان کند آتش انقلاب

بخود پیچد از وحشت انقلاب
بکوشد هراسان و زوزه کشان

عزم ما، نظم ما ، سلاح رزم ما
پرجم سرخ ما، شده کنون بپا
بپا ! بپا ! بپا !

(۲) که بازو به بازوست با برزگر
(۲) فروریزد این نظم بیدادگر

دهانش بکوبد صف کارگر
بروبد هرآنکس که سازش کند

عزم ما، نظم ما ، سلاح رزم ما
پرجم سرخ ما، شده کنون بپا
بپا ! بپا ! بپا !

(۲) بزن بر سر این صف خائین
(۲) فروزان کن آتش ز نظم نوین

تو ای کارگر پتکت از خشم و کین
تن دشمنان را به مشتت بکوب

عزم ما، نظم ما ، سلاح رزم ما
پرجم سرخ ما، شده کنون بپا
بپا ! بپا ! بپا !

(۲) چو بیند تو باشی بر او راهبر
(۲) فروزد علیه ستم برزگر

به پیش آید این خلق از جان گذار
ز کل مشت خود پرچم اتحاد

عزم ما، نظم ما ، سلاح رزم ما
پرجم سرخ ما، شده کنون بپا
بپا ! بپا ! بپا !

یک صف شویم

یک صف شویم، یک صدا، با هم چنان
دشمن بلرzd ز نظم سرخمان
از مرگ و از رنج و سختی راهمان
هرگز نبوده وحشت و باکمان

در زیر بار کار، خم شده کمرها
زنگیر رنج و محنت رها کنیم
اینک به هر جا ز فریادِ خود، ما
آواز سرخ کارگر پراکنیم

جز تکه نانی بستان کارگر
چیزی نماند ز زحمتش ولی
سرمايه داران بدوشش کشند اگر
در راه بهره باشد مشکلی

در اوج رنج و کار، همواره یک شعار
گل کرده و شکفته در دهانمان
تنها به قهر تفنگ می توان شکست
این نظم کهنه پوسیده در جهان

پیشمرگه (سرود پارتیزان)

نه بدستش نان ، نه بتن جان
در دل برف و بوران
به ندای خلقش اما ،
شده برپا پیشمرگه (۲)

تا که سنگرِ دشمنِ خلقش
همه جا کند او ویران
زده شعله در کوهستان
به تفکش پیشمرگه (۲)

پرچم داس و چکشش را
کرده بر پا در همه جا
تا که لشکر دشمن را
پاشد از هم پیشمرگه (۲)

نعره اش توفد ز گلو تا
 بشکوفد نظم دگر
 آتش سرخ سوسياليسم
 بر فروزد پیشمرگه (۲)

فراخوان

کاخ سرمايه دار کن واژگون
بازو در بازو زن گره به هم
روشن شود آسمان و زمين

بر خیز کن بپا پرچم زخون
بُر خروش در ره پر پیچ و خم
شو بپا تاکه با رزم آخرين

از پی فتح و آزادی جهان
تا که گردیم ز بند ستم رها
روشن شود آسمان و زمین

برخیز با صف کارگر روان
در ره سرخ او جان نما فدا
شو پیا تا که با رزم آخرین

(تکرار از اول)

تو پا ، تو پا ، تو پا شو در هر جا

از خشم خود آتش بزن
پرچم داس و پتک کارگر
نظم سرمایه دار بر هم بزن
هر کجا بر سر یام و در بزن (۲)

تو بیا ، تو بیا ، تو بیا شو در هر جا
بخرش و بجوش ، بفروزان آتش ها
کن بیا شعله بر ارتش ستم
تا فرو ریزی و پاشی اش ز هم
مشت زحمتکشان در کنار هم می زند ریشه ای عهد رنج و غم

پٽک کارگر ، داس بربزگر ،
نوکند در جهان نظم دگر
بر شود از کران صبح سحر

پرچم سرخ

شعله ور رنگ خون
می کنیم بر پا،
پرچم سرخ را، پرچم سرخ را

ای رفیقان به پیش !
همراه خلق ها،
کوبیم ستم ها
در این دنیا!

«پرچم سرخ ما پیروز است» (۳)
روز آغاز پیکار ما امروز است

شکfte این زمان سرود یاران
در دل شهرها، در همه روستا

پرچم سرخ خود
محکم در مشت ها
در راه سوسیالیسم
رو به میدان !

«پرچم سرخ ما پیروز است» (۳)
روز رهائی از ستم ها امروز است

زنجبیر بندگی دور افکن از پا
رگبار کین را بر دشمن باران !

رنج دهقانان
تو بده پایان
پرچم سرخ را
اینجا نشان !

«پرچم سرخ ما پیروز است» (۳)
روز پایان رنج و غمها امروز است

خروش پا در زنجیران

می غرد ، ارتش طوفانزار ستم ، تا شوری اندازد به جهان
ماه مه ، پرچم سرخش در اهتزاز چون مشعل سوزد به شبان
می آید ، لشکر پابرهنه ، گور ستم ها تا کند او هر جا
بنگر جبهه شان از داس و پتکها سنگرشان بر پا (۲)

در هر سینه بجوشد کینه خروشد پا در زنجیران (۲)

آتش سینه شان ، شعله کینه شان
آتش سینه شان ، شعله کینه شان
مشعل سوزان در پیکار

(۲) «پیروزند آنان ، خورشیدند تابان»
هم زنجیران در هم کوب ستم تا نو بشود دنیا
«بنگر جبهه شان از داس و پتکها سنگرشان بر پا» (۲)

می غرد ، ارتش طوفانزا ز ستم تا شوری اندازد به جهان
ماه مه ، پرچم سرخش در اهتزاز چون مشعل سوزد به شبان
می آید ، لشکر پابرهنه ، گور ستم ها تا کند او هر جا
بنگر جبهه شان از داس و پتکها سنگرشان بر پا (۲)

«در رگشان همه می جوشد شفقی ز سپیده دم فردا» (۲)
دوشادوشنده ، می آشوبند (۳)
نظم سپاه استثمار

(۲) «بند و بندگی ، رنج زندگی»
رخت بر بند با پیکار سپاه رحمت در هر جا
«بنگر جبهه شان از داس و پتکها سنگرشان بر پا» (۲)

می غرد ، ارتش طوفانزا ز ستم تا شوری اندازد به جهان
ماه مه ، پرچم سرخش در اهتزاز چون مشعل سوزد به شبان
می آید ، لشکر پابرهنه ، گور ستم ها تا کند او هر جا
بنگر جبهه شان از داس و پتکها سنگرشان بر پا (۲)

علیه سرمایه داران

بر پا کنید ای ستم دیدگان
خورشید فتح فردایتان را
با رزم و پیکار خود بی امان
ویران کنید کاخ ظالمان را

سوزانید هر کجا، جهان کنه را، در راه سرخ سوسیالیسم
با عزم آهنین، بپاشید بر زمین، بذر انترناسیونالیسم
متخد همزبان، کوبید با پتکان، بر ستونهای استثمار
آویزید لشه ها، از ستم پیشگان، هر جا بر چوبه های دار

جز لشه های ستم پیشگان
برجا نگذارید نشان از آنها
جارو کنید سرمایه داران را
با تکیه بر عزم پولادتان

زیر ضرب پوتین، کوبیدش بر زمین، له کنید این پوسیده را
با پتک آهنین، با پرچم لنین، پاشیدش این گندیده را
خورشید فتح تان، روید از مشستان، روشن سازد شهر و روستا
پر کند این سرود، بر کارگر درود، بشکف شادی فردا

کارگر با صفت مستقل
جاری کند در پی خود سیل
زین رهبری فتح شان پایدار
زحمتکشان همراهش بیشمار

طوفان سرخشان، در هر جای جهان، ویران سازد این کنه را
روشن گردد زمین، زندگی نوین، می گردد آغاز از اینجا
سرود سوسیالیسم، مرگ امپریالیسم، برخیزد از کارخانه ها
پیچد در هر کجا، نغمه ای فتح ما، روید بر لب ترانه ها.

بسوی حزب

«صف به صف ، بازو به بازو ، با همدگر
در ره پر پیچ و تاب انقلاب
می کنیم بر پا حزب کارگر» (۲)
یاور و همراه ما برزگر
یاور و همراه ما برزگر

کارگر ، دهقان ، رنجبر متحد !
رو به میدان ، می رسد روز دگر
رو به میدان ، می رسد روز دگر

صف به صف ، بازو به بازو ، با همدگر
تا که ایران را با نظم تازه ای نو کنیم
می کنیم بر پا حزب کارگر (۲)
نزدیک گردد صبح سحر
نزدیک گردد صبح سحر

پتک ما ، داس ما ، بازوی ما
شادی ما ، آزادی ما ، آواز ما
لرزه اندازد بر تن بیدادگر
می شکفت ، می گشاید بال و پر
می شکفت ، می گشاید بال و پر

مشت دلاوران

مانده استوار سوی آسمان
فریادهای سخت و بی امان

مشت آهنکوب دلاوران
روئیده از حلقومشان چنان

به سر رسیده عهد ظالمان
می درد شب، روشن شود جهان

سرودشان را شنیده دهقان
به پتک پولاد، به داس فریاد

می درخشد در پهنهٔ جهان
می نشانند در عرصه زمان

در دل شب همچون ستارگان
با رزم و کار بی امانشان

لرزه افتاد بر کاخ دشمنان
ویران گردد کاخ ستمگران

نهالشان را، «فردای ایران»
به خون کارگر، به رنج دهقان

(تکرار شود)

بیاد قیام

یاد رزم توده ها بر جاست (۲) رزم توده ها بر جاست

پرچم پیکارشان ، پیکارشان بر پاست رزم توده ها بر جاست
سینه هایشان جایگاه سرخ طوفان هاست (۲)

توده ها چون سیل جوشیدند با قیام خود خروشیدند
جامه های رزم پوشیدند

توده ها چون سیل جوشیدند با قیام خود خروشیدند
جامه های رزم پوشیدند
تا بر اندازند سست بینان ستمکاران (۲)

در میان کارخانه ، پتک می چرخید ،
بر سر زنجبیر می کوییدند
در میان کشتزاران ، خشم می بارید
تا بپا سازند نظمی نو ، نظمی نو
در ایران ، در ایران ، در ایران (۲)

لیک سرداران سرمایه
در ره سر کوب رزم توده کوشیدند
لیک سرداران سرمایه
در ره سر کوب رزم توده کوشیدند

بشنوید ! بشنوید !
این بانگ خشم آگین صدای انقلاب نا تمام ماست
صدای انقلاب ناتمام ماست
خروشش باز پابرجاست
پرچم پیروزیش برپاست.